

satsområderne være uddannelsesområdet. Derfor synes jeg, det tenderer arrogance, når man skal høre heroppefra, at det er et af de områder, der bliver højt prioriteret.

Jeg kan godt forstå, hvis der er en vis forvirring i regeringen. Hvorfor strejker gymnasieeleverne, hvorfor nedlægger 40.000 elever undervisningen? Hvorfor brokker rektorerne for de tekniske skoler og universiteterne sig, og hvorfor demonstrerer folkeskoleeleverne? Det er måske, fordi de har gennemskuet, at det er varm luft, og det er måske, fordi hunden ikke kan finde ud af at logre, når den bliver fodret med sin egen hale. Det er måske dét, det drejer sig om.

Men det kan være, hr. Kristian Jensen kan forklare mig, hvordan det kan være et højt prioriteret område, når man skærer 600 mio. kr. ned på undervisning, bøger, borde og stole og giver de selvsamme penge til uddannelsesområdet én gang til. Det er da at fodre hunden med dens egen hale.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Kristian Jensen erklærede heroppefra, at Danmark skal være i verdenseliten – verdenseliten – i forskning, innovation og videnskabelse, og det er jo en flot tale at holde. Hr. Kristian Jensen gentog også, at Danmark føler sig bundet af Barcelonaerklæringen om at skulle op på forskningsmidler svarende til 1 pct. af bruttonationalindkomsten. Men jeg går ud fra, at hr. Kristian Jensen ved, at vi er meget, meget, meget langt fra det mål, og jeg synes, at når man svinger sig op til at tale om, at vi skal være i verdenseliten, skylder man et svar på, hvordan regeringen vil sikre, at Danmark år for år kommer frem til den målsætning.

De konkrete kendsgerninger er, at der er færre – færre – offentlige forskningsmidler på det finanslovsforslag, der er lagt frem, end der blev brugt sidste år – meget færre! Faldet skyldes – det ved jeg udmærket – især anlægsudgifter, så hvis man er rigtig venlig, er det nuværende finanslovsforslag fra regeringen neutralt i forhold til sidste år. Men hvor skal pengene komme fra i de kommende år, og er det offentlige en vigtig bidrager til at opfylde Barcelonaerklæringen eller ej?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg har ikke de evner, hr. Ole Sohn tillægger mig, og jeg kan ingen tryllekunstner. Jeg kan bare se, at

når man har aftalen mellem KL og Finansministeriet og aftalen mellem Amtrådsforeningen og Finansministeriet foran sig, viser begge aftaler, at der er plads til realvækst – ikke bare en udvikling set i forhold til pris- og lønregulering, men plads til en realvækst i begge foreninger, både Amtrådsforeningen og Kommunernes Landsforening.

Kommunerne har en realvækst på 800 mio. kr., amterne har en realvækst på 1,5 mia. kr., og derfor er det et spørgsmål om, hvorledes man ønsker at bruge de midler i kommunerne og amterne. Det er noget, vi har overladt til de decentrale råd og nævn at beslutte.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Jeg ved tydeligvis, hvad man laver, når man er ung. Man studerer oftest, eller også har man et arbejde, og vi tror, at uddannelsesinstitutionerne er så dygtige, at de også kan finde ud af at effektivisere for de midler, de har. Der er en stribe konkrete eksempler på, hvorledes skoler har brugt en omstillingsperiode til at få lavere udgifter til telefoni og indkøb, og nu laver vi en momsrefusionsordning, der gør det nemmere for dem at udlicite og få hele gevinsten selv.

Til fru Anne Grete Holmsgaard: Vi tilfører rent faktisk nye midler, 3,2 mia. kr., til forskning med denne finanslov. Vi er med til at fylde det gabende hul, der har været på tidligere finanslove inden for forskningsområdet, op, og vi tror også på, at forskning i lighed med øvrige dele af den offentlige sektor kan skabe en effektiviseringsgevinst og dermed få mere ud af det. I øvrigt skylder fru Anne Grete Holmsgaards parti måske i lige så høj grad som regeringen at pege på, hvorfra der skal komme flere midler til forskning, da det heller ikke er en del af SF's oplæg til finansloven, at der skal afsættes flere forskningsmidler.

Vi mener naturligvis, at den offentlige sektor har en rolle at spille for at opfylde Barcelonaerklæringen; men det er rent faktisk sådan, at den offentlige sektor i Danmark er tættere på at nå målsætningen, end den private sektor er.

KL 10.30

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er rigtigt nok, at vi har haft en god sommer, men det er jo desværre også rigtig nok, at storpen er holdt op med at yngle i Danmark, og at det er gået ad Pommern til med en lang række andre ting.